

Sygn. akt I Ns 97/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2020 r.

S. G. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:

SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2020 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z wniosku (...) S.A. z siedzibą w L.

z udziałem R. S. i S. S. (1)

o zasiedzenie służebności przesyłu

postanawia:

1. Stwierdzić, że wnioskodawca (...) S.A. z siedzibą w L. z dniem 19 września 2006 r. zasiedział służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu polegającej na prawie przebiegu na działce:

a/ nr (...) położonej w W., zapisanej w księdze wieczystej (...) fragmentu elektroenergetycznej linii napowietrznej Wn 110 kV relacji G. – K. zaznaczonej kolorem czerwonym na mapie sytuacyjnej z dnia 14.XII.2019r. sporządzonej przez biegłego sądowego R. N. (1), stanowiącej integralną część tego orzeczenia (k. 308) oraz prawie nieodpłatnego korzystania z nieruchomości w granicach wyznaczonych na wyżej określonej mapie sytuacyjnej kolorem niebieskim oraz punktami (...) w zakresie niezbędnym do eksploatacji linii, usunięcia awarii, dokonywania konserwacji, remontu, modernizacji i przebudowy a także prawie wjazdu i wejścia w tym celu na nieruchomość obciążoną w tym przy użyciu odpowiedniego sprzętu.

b/ nr (...) położonej w W. ,zapisanej w księdze wieczystej (...) fragmentu elektroenergetycznej linii napowietrznej Wn 110 kV relacji G.- K. zaznaczonej kolorem czerwonym na mapie sytuacyjnej z dnia 14.XII.2019 r. sporządzonej przez biegłego sądowego R. N. (1) , stanowiącej integralną część niniejszego orzeczenia (k.309) oraz prawie nieodpłatnego korzystania z nieruchomości w granicach wyznaczonych na wyżej powołanej mapie sytuacyjnej kolorem niebieskim oraz punktami (...) w zakresie niezbędnym do eksploatacji linii, usunięcia awarii, dokonywania konserwacji , remontu ,modernizacji i przebudowy a także prawie wjazdu i wejścia w tym celu na nieruchomość obciążoną w tym przy użyciu odpowiedniego sprzętu.

2. Ustalić , iż koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie strony ponoszą we własnym zakresie.

UZASADNIENIE

(...) SA w L. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu domagała się stwierdzenia, że jako przedsiębiorca, do którego należą urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej z dniem 18.09.2006 r. nabyła wskutek zasiedzenia w dobrej wierze (zaś z dniem 18.09.2016 r. w przypadku ustalenia złej wiary) służebność gruntową o treści służebności przesyłu wykonywaną w całości nieodpłatnie polegającą na prawie korzystania z nieruchomości oznaczonej numerem (...) i (...) położonej w W., zapisanej w księdze wieczystej (...) stanowiącej własność uczestników postępowania R. S. i S. S. (1) w zakresie posadowienia na niej odcinka napowietrznej linii WN 110 kV, prawie nieodpłatnego korzystania w zakresie niezbędnym do eksploatacji linii, usunięcia awarii, dokonania konserwacji, wycinki drzew, remontów, modernizacji oraz przebudowy urządzenia, jak też prawie nieograniczonego i nieodpłatnego dostępu do urządzeń elektroenergetycznych poprzez prawo wjazdu sprzętem i wejścia na nieruchomość. Nadto wniosła o zasądzenie od uczestników na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wnioskodawczyni wyjaśniła, że linia energetyczna na działkach (...) jest częścią napowietrznej linii WN 110kV G. – K. i została wybudowana zgodnie z przepisami ustawy o elektryfikacji wsi i osiedli. Od momentu posadowienia urządzeń wnioskodawczyni oraz jej poprzednicy prawni korzystają z nich w sposób odpowiadający treści służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu. W szczególności z dniem wybudowania i przyłączenia do sieci wybudowanych linii elektroenergetycznych Skarb Państwa, w którego imieniu i na którego rzecz działało w dacie budowy urządzeń przedsiębiorstwo państwowe – Zakład (...) poprzednicy prawni wnioskodawczyni bez żadnych przeszkód konserwowali linię i przeprowadzali przeglądy oraz naprawy, wchodząc między innymi na nieruchomość nr (...) i (...), należącą do uczestników postępowania, a także nieprzerwanie od chwili wybudowania linii przysyłana była z jej wykorzystaniem energia elektryczna. Powyższe w ocenie wnioskodawczyni z uwagi na upływ terminów ustawowych doprowadziło do zasiedzenia służebności.

Uczestnicy postępowania R. S., S. S. (1) wnieśli o oddalenie wniosku, argumentując, że nie doszło w przedmiotowej sprawie do spełnienia przesłanek zasiedzenia służebności przesyłu. Jednocześnie wnieśli o zasądzenie na swoją rzecz od wnioskodawczyni kosztów procesu według norm przepisanych. W szczególności zdaniem uczestników postępowania wnioskodawczyni nie wykazała nabycia posiadania w oznaczonej dacie i trwania tegoż posiadania przez zastrzeżony przez ustawodawcę termin zasiedzenia, a także dobrej wiary w korzystaniu ze służebności. Dodali przy tym, że to na wnioskodawczyni ciąży obowiązek wykazania momentu rozpoczęcia wykonywania władztwa faktycznego nad cudzą nieruchomością w zakresie odpowiadającym służebności, a także przedstawienia dowodów dotyczących przeniesienia na przedsiębiorstwo posiadania tych skonkretyzowanych urządzeń i linii przesyłowych. Uczestnicy postępowania zaakcentowali, że sprzeciwili się użytkowaniu urządzeń elektroenergetycznych bowiem wzywali Zakład (...) S.A. do usunięcia słupa energetycznego w 1999 r., 2015 r. i 2016 r. a każde wejście na nieruchomość było poprzedzane zapytaniem o zgodę właściciela nieruchomości.

Sąd ustalił, co następuje:

Uczestnicy postępowania R. S. i S. S. (1) nabyli na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 18.09.1986 r. ze Skarbem Państwa własność niezabudowanej nieruchomości rolnej składającej się z działki o nr geod. (...) i (...) (poprzednio działki nr (...)) opisanej w księdze wieczystej nr KW (...) prowadzonej przez S. G. VI Wydział Ksiąg Wieczystych. Poprzednim właścicielem w/w nieruchomości była Gmina G., która wyraziła zgodę na nabycie nieruchomości przez uczestnika postępowania S. S. (1).

(dowód: z akt księgi wieczystej (...): umowa sprzedaży- k. 11-12,

treść księgi wieczystej nr (...) – k. 65-69)

Przez w/w działki przebiega napowietrzna linia energetyczna WN 110kV G.- K., która została posadowiona w latach powojennych na mocy decyzji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w G. z dnia 16.08.1961 r., znak AB VIIa/99/61, decyzji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w G. z dnia 2.09.1964 r., znak (...) /78/64, a także na mocy zgody udzielonej przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w K. z dnia 4.02.1968 r. decyzją nr (...) w trybie przepisów ustawy z dnia 31.01.1961 r. o planowaniu przestrzennym. Budowa linii została zakończona w 1971 r., a dokładny przebieg linii wyznacza dokumentacja techniczna i karta montażowo-inwentarzowa linii.

(dowód: dokumentacja techniczna, w tym karta montażowo-inwentarzowa linii k.71-87)

Od czasu wybudowania w/w linii jest ona wykorzystywana do przesyłu energii elektrycznej, a jej przebieg nie został zmieniony. Od momentu posadowienia urządzeń poprzednicy prawni wnioskodawczynie oraz wnioskodawczynie regularnie, raz do roku dokonują oględzin urządzeń elektroenergetycznych, w tym znajdujących się na nieruchomości uczestników. Polegają one na wizualnej ocenie stanu urządzeń bez potrzeby wjazdu ciężkiego sprzętu. W razie potrzeby wykonywane są prace remontowe. Uczestnicy postępowania nie sprzeciwiali się ani posadowieniu urządzeń, ani nie zakazywali wstępu na nieruchomość.

(dowód: zeznania świadka J. S. – k.122v,

zeznania świadka J. K. – k. 122v,

zeznania świadka Z. C. – k. 123,

zeznania świadka A. P. – k. 123-123v,

zeznania świadka Z. F.- k. 151-151v,

zeznania uczestnika S. S. – k. 240-240v)

Przewody linii w przebiegu przez działkę nr (...) (obecnie zabudowana) wpływają na ograniczenia w gospodarowaniu działką w pasie wyznaczonym przez rzut skrajnych przewodów linii. Na działce nr (...) znajduje się słup linii, w miejscu zaś jego posadowienia występuje obszar całkowicie wyłączony z użytkowania o kształcie prostokąta o wymiarach boków $a=10\text{m}$, $b=10\text{m}$. Na działce nr (...) znajduje się stanowisko słupa kratownicowego przelotowego, zaś obszar wyłączony z użytkowania ma kształt prostokąta o wymiarach boków $a=10\text{m}$, $b=10\text{m}$.

(dowód: opinia biegłego z zakresu sieci i instalacji elektrycznych R. J.- k. 249-258)

Uczestnicy postępowania w 1999 r. domagali się by Zakład (...) w B. usunął słup energetyczny z nieruchomości stanowiącej ich własność. W grudniu 2017r. złożyli do Sądu Rejonowego w Giżycku pozew o wydanie nieruchomości poprzez demontaż słupa elektroenergetycznego oraz napowietrznej linii energetycznej 110kV biegnącej przez działki (...). Postanowieniem z dnia 28.02.2018 r. S. G. zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na wszczęcie niniejszego postępowania.

(dowód: pismo z dnia 26.11.1999 r. – k. 114, akta I C 1706/17 Sądu Rejonowego w Giżycku)

Linia 110 kV K.- G. wchodziła w skład przedsiębiorstwa państwowego – Zakładu (...) w B.. Przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w B. w dniu 9.07.1993 r. zostało przekształcone w Zakład (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w B.. Następnie w dniu 30.06.2007 r. ze struktury tej spółki wydzielono przedsiębiorstwo Zakład (...) S.A. Operator Systemu Dystrybucyjnego – Oddział (...) w B., które wniesiono aportem do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. W skład tego przedsiębiorstwa wchodziły m.in. prawo własności nieruchomości, budynków i budowli oraz ruchomy majątek sieci sieciowy obejmujący w szczególności urządzenia służące do doprowadzania i odprowadzania prądu elektrycznego. W 2008 r. Zakład (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. zmieniła firmę na (...) Sp. z o. o. w B.. W dniu 31.08.2010 r. nastąpiło połączenie (...) S. A. w L. z (...) Sp. z o. o. w

B. przez przejęcie przez pierwszą ze spółek majątku drugiej z nich. Z mocy art. 494 kodeksu spółek handlowych wnioskodawczyni wstąpiła więc we wszystkie prawa i obowiązki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

(dowód: zarządzenie nr 184/O./93 Ministra Przemysłu i Handlu z 9.07.1993r. w sprawie podziału przedsiębiorstwa Zakład (...) w B., protokół zdawczo-odbiorczy z załącznikami, akt notarialny z 12.07.1993r rep A 2413/93 w sprawie przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną, akt notarialny z 30.06.2007r. rep A 5516/2007 w sprawie aportowego zbycia przedsiębiorstwa, postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku z 11.09.2008r. k. 22-63)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest posadowienie na działce należącej do uczestników postępowania urządzeń elektroenergetycznych w postaci napowietrznej linii WN 110 kV jeszcze przed formalnym nabyciem tejże nieruchomości przez uczestników postępowania od Skarbu Państwa. Wynika to wprost z twierdzeń samych stron, choć dopiero sporządzenie opinii w niniejszej sprawie przez biegłego z zakresu geodezji R. N. pozwoliło na precyzyjne określenie umiejscowienia poszczególnych słupów na nieruchomości R. S. i S. S. (1). Opinia ta w omawianym zakresie nie była kwestionowana przez zainteresowanych, stąd Sąd przyznał jej przymiot fachowości, bezstronności i rzetelności.

W kontekście powyższego istotną i jednocześnie sporną okazała się być kwestia daty budowy spornych linii energetycznych, zachowania ciągłości posiadania służebności a także kwestia pozostawania w dobrej bądź złej wierze wnioskodawczyni w kontekście jej wniosku o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu oraz służebności przesyłu.

W pierwszej kolejności dostrzegł, że wprowadzona do kodeksu cywilnego od dnia 3.08.2008 r. regulacja służebności przesyłu (art. 305¹ - 305⁴ kc) przesądziła jednoznacznie o dopuszczalności zasiedzenia przez przedsiębiorcę, w skład którego wchodzi urządzenia przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 k.c., służebności polegającej na możliwości korzystania w oznaczonym zakresie z określonej nieruchomości w sposób niezbędny do korzystania z tych urządzeń, zgodnie z ich przeznaczeniem. Według art. 305⁴ k.c., do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych, a więc także art. 292 k.c. Przepis ten stanowi, że służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie, zgodnie z odpowiednio stosowanymi przepisami o zasiedzeniu nieruchomości, jeżeli polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Już jednak przed wprowadzeniem wspomnianych uregulowań (art. 305¹ - 305⁴ k.c.) orzecznictwo dopuszczało możliwość zasiedzenia przez przedsiębiorstwo przesyłowe służebności przesyłu – a to na mocy przepisu art. 292 k.c., stosowanego w drodze analogii (vide: orzeczenia SN: 11.03.2005r. CK 489/04, 08.09.2006r., IICSK 112/06, 04.10.2006r., CSK 119/06, 07.10.2008r., III CZP 89/08).

Zgodnie z art. 292 k.c. służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio. Art. 172 k.c. stanowi, że posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 1), po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§2).

Odnosząc się do pierwszej zdiagnozowanej kwestii spornych wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie ustalenie dokładnej daty wybudowania linii (...) G.- K. i poprowadzenia przewodów elektrycznych przez działkę o numerze (...) nie jest możliwe. Dokumenty zgromadzone w przedmiotowej sprawie nie pozwoliły na ustalenie konkretnej daty. Z analizy twierdzeń wnioskodawczyni a także zeznań świadków J. S., J. K., Z. C., A. P. wynika, że linia istniała na pewno od 1971 r. i wnioskodawczyni oraz jej poprzednicy prawni od tego czasu korzystali z linii do przesyłu prądu. Wskazani świadkowie wskazali również zgodnie, że regularnie przeprowadzane są oględziny urządzeń elektroenergetycznych, a także przeglądy i stosownie do okoliczności konieczne naprawy. Mając na uwadze, że zeznania wskazanych świadków były spójne i wzajemnie korespondowały ze sobą, Sąd dał owym zeznaniom przymiot wiarygodności i uznał w

konsekwencji, że posiadanie nieruchomości uczestników postępowania przez wnioskodawczynię i jej poprzedników prawnych we wskazany sposób odpowiada posiadaniu w granicach służebności przesyłu (art. 352 § 1 k.c.) oraz polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia jakim są przewody elektryczne za pomocą których następuje przesyłanie energii elektrycznej oraz dwa słupy energetyczne. Niewątpliwie bowiem wnioskodawczyni a także jej poprzednicy prawni korzystali z nieruchomości uczestników w celu zapewnienia należytego działania urządzeń przesyłowych zgodnie z ich przeznaczeniem. Nie ulega również wątpliwości, że Zakład (...) (poprzednik prawny (...)) sam wybudował słupy i sieć energetyczną, będąca przedmiotem sprawy. Bez wątpienia także Zakład (...) (a potem jego następcy) mieli – w ramach korzystania ze zbudowanych własnym sumptem urządzeń i linii energetycznych – zupełną dowolność w korzystaniu z nieruchomości należącej obecnie do uczestników postępowania. Prowadzi to do wniosku, że przedsiębiorstwa przesyłowe nie tylko były posiadaczami nieruchomości uczestników postępowania w tym zakresie, ale też demonstrowały wolę zasiadywania służebności przesyłu. W konkluzji w ocenie Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie posiadanie urządzeń instalacji przesyłowych przez przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) miało charakter posiadania, o jakim mowa w art. 292 k.c. Zaakcentować przy tym należy, że już samo posadowienie oraz podłączenie urządzeń przesyłowych stanowiących elementy sieci energetycznej i wchodzących w skład przedsiębiorstwa czynnie prowadzącego działalność gospodarczą jest korzystaniem z urządzeń prowadzącym do zasiedzenia (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2012 r., II CSK 218/12, Legalis nr 667394). Skoro zatem przedsiębiorstwo prowadzone przez wnioskodawczynię i jej poprzedników prawnych funkcjonowało i wykonywało działalność w zakresie przesyłu energii przy użyciu urządzeń posadowionych na nieruchomości uczestników postępowania to korzystało z tych urządzeń w rozumieniu art. 292 k.c.

Przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, iż w dobrej wierze jest ten, kto bezzasadnie tkwi w przekonaniu, że przysługuje mu określone prawo. Zwrócić uwagę trzeba przy tym na pogląd wyrażony w tej materii przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 14.11.2012 r. sygn. II CSK 120/12 (LEX nr 1267161), gdzie stwierdzono, że Państwowe osoby prawne, które w okresie przed dniem 31 stycznia 1989 r., w wyniku realizacji inwestycji przesyłowych, przebiegających przez nieruchomości nie należące do przedsiębiorstwa przesyłowego, co do których wydane były decyzje administracyjne o przebiegu linii przesyłowej i pozwolenia budowlane, objęły w dobrej wierze posiadanie służebności, jako korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści tej służebności (art. 172 § 1 w związku z art. 292 i art. 352 k.c.)”. Podobnie wypowiedział się Sąd Okręgowy w Olsztynie w uzasadnieniu wyroku z dnia 31.01.2013 r. sygn. IX Ca 748/12 (niepubl). Zwrócić uwagę trzeba też na domniemanie dobrej wiary (art. 7 k.c.), które to domniemanie na mocy art. 340 k.c. w zw. z art. 352 § 2 k.c. wiąże sąd, i brak obowiązku po stronie wnioskodawcy dowodzenia owej dobrej wiary. To na uczestnikach postępowania ciążył ewentualny obowiązek obalenia powyższego domniemania (art. 6 k.c.), a owi uczestnicy nie przedstawili w tej mierze żadnych wniosków dowodowych, nie wspominając o dowodach. Nie wykazali w szczególności, aby poprzednicy prawni wnioskodawczyni objęli posiadanie w okolicznościach, z których wynikałoby, że powinni mieć świadomość, że nie mają podstawy prawnej do korzystania w tym zakresie z nieruchomości. Sąd miał przy tym na uwadze, że do działki aktualnie oznaczone numerami (...) i (...) do dnia 18.09.1986 r. stanowiła własność Skarbu Państwa, który był także właścicielem wybudowanej linii energetycznej wraz z urządzeniami przesyłowymi. Niewątpliwie zatem linia została wybudowana za zgodą w/w właściciela z poszanowaniem prawa własności do działek (...), dalsze zaś korzystanie nie wymagało zgody kolejnych właścicieli działek. W konsekwencji Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie podzielił stanowisko wnioskodawczyni, iż posiadanie służebności było posiadaniem w dobrej wierze. Momentem istotnym dla przyjęcia dobrej lub złej wiary jest chwila objęcia rzeczy w posiadanie. Późniejsze zmiany świadomości posiadacza pozostają bez wpływu na tę ocenę i w konsekwencji na długość okresu niezbędnego do tego pierwotnego sposobu nabycia prawa rzeczowego. (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 kwietnia 2016 r., II CSK 512/15, Lex nr 1472304).

Przedmiotem dalszych rozważań tut. Sądu było ustalenie daty, w której mógł rozpocząć bieg termin zasiedzenia służebności. W ocenie Sądu rozpoczęcie biegu terminu zasiedzenia możliwe jest najwcześniej od momentu nabycia nieruchomości przez uczestników postępowania, tj. od 18.09.1986 r. Co do zasady bowiem przedsiębiorca posiada nieruchomość w zakresie przesyłu od chwili wejścia na grunt w celu wybudowania urządzenia służącego do przesyłania energii elektrycznej (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 24.05.2013r., V CSK 287/12). Wyjątek stanowi sytuacja,

gdy urządzenia państwowej osoby prawnej posadowione były na nieruchomości państwowej, a więc w sytuacji gdy ze względu na zasadę jednolitego funduszu własności państwowej, zarówno właścicielem nieruchomości obciążonej jak i posiadaczem służebności gruntowej przesyłu oraz właścicielem nieruchomości władnącej był Skarb Państwa. Zaakcentować należy, że do dnia 18.09.1986 r. właścicielem działek obecnie oznaczonych numerami (...) i (...) w momencie wybudowania na niej linii energetycznej był Skarb Państwa, a zatem termin zasiedzenia nie mógł rozpocząć biegu przed tym dniem. Z akt sprawy jednocześnie nie wynika by w okresie tym nastąpiło przerwanie biegu terminu zasiedzenia. Przy założeniu dobrej wiary poprzedników prawnych wnioskodawczyni w sprawie zastosowanie znajdzie 20-letni termin zasiedzenia służebności zgodnie z art. 172 k.c. w brzmieniu obowiązującym po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 55, poz. 321 ze zm.).

O zakresie, w jakim następuje zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu decyduje zakres faktycznego władztwa, które dało podstawę do stwierdzenia zasiedzenia, oceniany z uwzględnieniem tego, że korzystanie zgodne z przeznaczeniem z urządzeń przesyłowych posadowionych na nieruchomości wiąże się z potrzebą wkroczenia na nieruchomość w celu utrzymywania ich w zdatości do użytku, chociażby potrzeba taka aktualizowała się rzadko. W szczególności zakres, w jakim następuje zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, nie musi ograniczać się w świetle art. 292 k.c. do pasa gruntu biegnącego pod linią elektroenergetyczną i wokół słupów. (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2018 r., IV CSK 542/17). W przedmiotowej sprawie ów zakres czynności koniecznych i niezbędnych do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania linii energetycznej na działkach był przedmiotem analizy biegłego sądowego, która znalazła odzwierciedlenie w opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki R. J.. Jak wskazał biegły sądowy przewody linii w przebiegu przez działkę nr (...) (obecnie zabudowana) wpływają na ograniczenia w gospodarowaniu działką w pasie wyznaczonym przez rzut skrajnych przewodów linii. Na działce nr (...) znajduje się słup linii, w miejscu zaś jego posadowienia występuje obszar całkowicie wyłączony z użytkowania o kształcie prostokąta o wymiarach boków $a=10\text{m}$, $b=10\text{m}$. Na działce nr (...) znajduje się stanowisko słupa kratownicowego przelotowego, zaś obszar wyłączony z użytkowania ma kształt prostokąta o wymiarach boków $a=10\text{m}$, $b=10\text{m}$. Biegły sądowy wskazał, że do prawidłowej pracy linii niezbędny jest swobodny dostęp do stanowisk słupowych dla kontroli odchyień słupa oraz skuteczności uziemienia. Jednocześnie R. J. zaakcentował, że obecnie stosowane technologie pozwalają przedsiębiorstwu energetycznemu na kontrolę stanu technicznego linii zdalnie, jak i bezpośrednio na miejscu z wykorzystaniem lornetki, kamery termowizyjnej, czy drona, bez konieczności wchodzenia na działkę. Zdaniem biegłego dla bezpiecznej, nieprzerwanej pracy linii nie jest wymagane „bycie pod linią”. Opinia biegłego jest fachowa, a wnioski w niej zawarte należą do uzasadnionych. Nie kwestionując przy tym owych wniosków (zwłaszcza, że świadkowie J. Z., J. K. i J.S. nie potwierdzili wykonywania prac za pomocą dronów, czy helikoptera) należy przywołać pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt V CSK 468/14, wedle którego „wykonywanie służebności przesyłu wiąże się z założeniem i utrzymywaniem urządzeń przesyłowych w zdatości do użytku, a ich usytuowanie na powierzchni gruntu, pod powierzchnią i nad gruntem w sposób nieunikniony wiąże się z potrzebą wkroczenia na ten grunt, chociażby potrzeba taka występowała sporadycznie. Przestrzeń zatem w jakiej przedsiębiorca przesyłowy może poruszać się realizując przysługującą służebność musi być oznaczona, przy tym jest to też przestrzeń, w której właściciel nieruchomości obciążonej nie może podejmować działań, które przedsiębiorcy przesyłowemu utrudniłyby lub uniemożliwiłyby wykonywanie służebności”. Wobec powyższego Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie uznał, uwzględniając oczywiście powinność wykonywania służebności z jak najmniejszym utrudnieniem dla nieruchomości obciążonej, że zakres korzystania z nieruchomości uczestników postępowania w ramach wykonywanej służebności powinien być zgodny z wytycznymi (...) Towarzystwa (...) z k. 345-351.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji R. N. wynikają granice na działkach (...) ograniczonego użytkowania umożliwiające eksploatację linii, usunięcie awarii, wykonanie konserwacji, remontu, modernizacji i ewentualnej przebudowy. Biegły sądowy wskazał przebieg powierzchni gruntu ograniczonego i wyłączonego z użytkowania i podał, że powierzchnię owych obszarów. Mając na uwadze, że zainteresowani nie kwestionowali wniosków płynących z w/w opinii Sąd uznał ją za ostoję dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sumując powyższe rozważania Sąd uznał, iż wnioskodawczyni (...) S.A. z siedzibą w L. nabyła służebność przesyłu z dniem 19.09.2006 r. na działkach nr (...). Ustalając treść służebności Sąd miał na uwadze zarówno żądanie sformułowane we wniosku przez wnioskodawczynię, jak i specyfikę prowadzonej przez nią działalności, a także rodzaj i umiejscowienie linii przesyłowej. Jednocześnie Sąd uwzględnił to, aby służebność w jak najmniejszym stopniu stanowiła uciążliwość dla nieruchomości obciążonej.

Odnosząc się w tym miejscu do zastrzeżenia złożonego w trybie art. 162 k.p.c. do protokołu przez uczestników postępowania wskazać należy, że w sprawie brak było podstaw do wezwania do udziału w sprawie w charakterze uczestniczki postępowania K. W.. Wniosek w tym zakresie był pozbawiony podstaw faktycznych i prawnych, albowiem wniosek złożony w przedmiotowej sprawie przez wnioskodawczynię dotyczy konkretnej nieruchomości, której właścicielami są uczestnicy postępowania, nie zaś K. W.. K. W. jest właścicielką sąsiadującej nieruchomości, a zatem nie ma interesu prawnego w stanowiącego merytoryczną przesłankę do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.